

(החשבן ממעמד 10)

באהבה עלול לגרום החטאת המטרה של אהבה אמיתית. אל לו לשים עצמו כבלי האהבה בזיונות, מאחר שהדרך לערעור האיוון שביחסים קצרה לאין שעור. בן מאזניים אהב יומי ומין לשמו. נוטה להתפרפר אחרי הנישואין ולהגיע ליד התמכרות למין, שאין מאחריו רגש רב. אך באהבה עצמה, אין עדין ומתי חשב ממנו.

* * *

עקרב

"איזהו גיבור הכובש את יצרו". המילחמה של העקרבים עם עצמם קשה במיוחד, כיוון שהיצרנים הזקנים ואי-טנסיביים מאד. עליהם להילחם עם תאוות וסכנות המאיימות לשעבד אותם. הם בעלי חושניות נוראית, ומשיכה היפ-נוסית לתענוגות אירוטיים. היחסים מבור-טאים ברמה רגשית גבוהה, והקניאה לבורהוג חמורה וקיצונית. חיימין גדר-שי תשוקות עמוקות וסיפוק.

* * *

קשתים

היחסים עם בן מזל קשת מבוססים על ההבנה שאין להקריב את החופש כולו על מיוזבה האהבה. בן-הזוג חייב לדעת לקבל זאת כתנאי ההצלחה היח-סים. למרות חוכמתם הרבה בבאר הי-שטחים, באהבה הם מגלים משיכה לאנ-שים הלא מתאימים. שיקול מוטעה, וחוסר אחריות, יוצרים מצבים של פגוי-עות וחוסר הבנה. האהבה עבורם היא אידיאל שלעולם אינם משיגים אותו.

* * *

גדיים

גדיים נוטים להינשא בגיל מאוחר, כאשר הם כבר מבוססים מבחינה חומ-רית. הם זהירים ומחושבים בבחירת בת הזוג. מתחזקים עם הגיל מבחינה גור-פנית ורוחנית. רגש החובה כלפי העבודה גורם להם למעט בבילויים. האהבה מבוטאת בקרירות. הגישה כלפי האהבה מאד קונבנציונלית. הם מחפשים אשה רומנטית, אך מסורה שמעריכה את הי-דברים הממשיים בחיים.

* * *

דליים

דליים נוטים לדחות התקשרות מחיי-בת ככל שהם רק יכולים. הם יעשו הכל למען כל אדם, אם כי בריחוק מסויים. הם דורשים יושר רב ביחסים, ואם יגלו חוסר כנות לא יחססו להפנות את הגב וללכת. היכולת לנתק קשרים היא פרי-טנציאל לא פחות אלס, מאשר היכו-לת להספונטנית ליצור קשרים. הם אי-נם יודעים להעניק תחושת ביטחון ריג-שי והגנה. אך הם מלאי קסם, בעלי כוח מגנטי, מושכים ונמשכים לאנשים רבים, ושונים איש מרעהו.

* * *

דגים

נשלטים לגמרי על-ידי הרגש. רגשניים מדי, אך חמים ונעימים. נכונים להק-ריב את עצמם למען האהוב, נדיבי לב יתר על המידה. לעתים מפוקקים מדי ודורשים יותר מדי תשומת-לב. לא תמיד קל להם להבדיל אם אהבתם התרחשה בדמיון או במציאות. ובעצם, זה לא כל כך משנה להם היכן היא התקיימה. החופש חשוב להם, ובגלל החלומות והאשליות שבהם הם נתונים, אפשר לדוג אותם על-ידי פיתיון או רשת של שקרים. וכשהאשליות מתפוצצת במיסגרת הנישואין, האומללות מגיעה, ואחריה הפירוד הצפוי.

סוכר מצרי נודע מתאר את כגישותיו עם ידיו הישראלי

ואת הוויכוח בין שני כתבים ישראליים שצעקו איש על רעהו

צעקות בנית-קפה

אם היה מתגורר בצרפת — לבסח היה בוחר לעצמו כינוי צרפתי. אילו היה חי בהודו, היה מתקרא בשם בעל צליל הודי, העיקר, ספר מה קרה לאחר שנפגשתי. המשיך הצעיר: "שנינו שמחנו לפגוש איש את רעהו. הוא ישב בחבורה של שלושה ישראלים, אשר איש מהם איננו מבין ערבית. הת-

ההבדל בין השפה הערבית לבין השפה העברית הוא בכך שהמילים בהן אמנם נגזרות מאותו שורש, אולם תמיד אפשר להבחין בשינוי באות אחת. אפילו צמד המילים, ערבי ובערבי אין בהן הב-דל — אלא בסדר האותיות. אני סבור כי את הטענה שאנחנו, הערבים והיהודים, הננו בני-דודים, ניתן להוכיחה באמצעות

סיפר הנער, כשחיוך רחב מתפשט על פניו: "היתה לי היום הפתעה כבירה. פגשתי לפתע את ידידי צאלה. לאחר עשרים שנה, שבמהלכן לא התראינו. האמת היא כי איברתי כל תיקוה לראות אותו, ואף השלמתי עם העובדה כי לעולם לא אזי-כה לראותו בפעם נוספת."

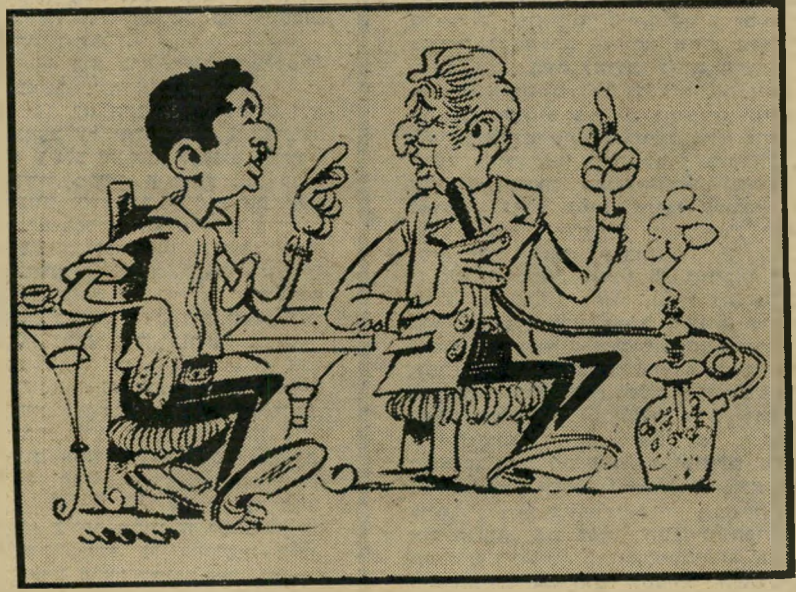

כתב הבר

כתב גרינשפן

טונים צורמים בקאהיר

ציטור לכתבה ב"אקטובר" * מדוע אין אלוף יהודי מצרי בעה"ל ?

חלנו להעלות זיכרונות. מייד הבחנתי כי הוא איננו מאושר. שאלתי אותו מדוע הוא סובל. הזכרתי לו כי במצריים הוא היה מצרי-יהודי, אזרח בעל זכות מלאה, אשר נבדל מאיתנו רק בדתו היהודית.

הקירבה שבין שתי השפות. "לעצם העניין, כאשר ראיתי אותו, קרא-תי לו בשמו המצרי, צאלה, והוא כלל לא התפלא."

במילים אחרות, צאלה אשר חי במצ-ריים היה מצרי המאמין בדת אחרת. אולם הדמות מימין היא, כנראה, איחסאן עבד-אל-קודוס.

העיר הזקן בשקט: "שאלתי אותך אם ידיך עדיין שומר לעצמו את שמו המצרי, משום שאני יודע כי בנייהמיעוטים בכל מדינה בוחרים לעצ-מם שמות הדומים לשמות של בנייהמקום.

התעניין הזקן, כשהוא מנסה להשתתף בשימחתו: "מיהו ידיך צאלה?" המשיך הצעיר לחייך וסיפר:

"מאז נולד, גרנו בבית משותף בשכונת דאהר. הוא למד יחד איתי בבית-הספר היסודי. אחר-כך בבית-הספר התיכון, והיה אחד מחברי הקרובים ביותר. נהגנו לשנן את השיעורים בביתו, והוא אף היה מכין את השיעורים בביתו. כמו מישר

מאת איחסאן עבד-אל-קודוס

פחה אחת. לפתע, בשנת 1958, היגר עם מיספחתו ועלה לישראל."

התפלא הזקן: "האם הוא יהודי?"

אמר הצעיר בטון המבקש להוכיח את הזקן על בורותו:

"בוודאי. אם הוא נסע לישראל — בוודאי שהוא יהודי."

שאל הזקן בלעז: "האם שמו עדיין צאלה?"

השיב הצעיר: "אינני יודע. נדמה לי ששמו בישראל הוא כיום "סאלי" או משהו דומה לזה.

* הכוונה היא לסמי גרינשפן, ראש "דסק-החוקן במערכת ידיעות אחרונות, המשמש כיום שליח עיתונו בקאהיר.